

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 620/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti PRIEMYSELNÝ PARK TREBIŠOV s. r. o., Škultétyho 7, Trebišov, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Kasenčákom, Juraja Fándlyho 2163/7, Žilina, vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 13 C 91/2014 z 5. mája 2014 a uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11 Co 657/2014 z 21. júla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti PRIEMYSELNÝ PARK TREBIŠOV s. r. o. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2014 doručená sťažnosť spoločnosti PRIEMYSELNÝ PARK TREBIŠOV s. r. o., Škultétyho 7, Trebišov (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ústavy uznesením Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn.

13 C 91/2014 z 5. mája 2014 a uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 Co 657/2014 z 21. júla 2014.

Zo sťažnosti vyplýva:

„Dňa 30. 4. 2014 podala spoločnosť BLIKA, s. r. o. na Okresný súd v Trebišove žalobu. O dva pracovné dni zákonný sudca rozhodol o návrhu na vydanie predbežného opatrenia tak, že mu vyhovel v plnom rozsahu.

Proti tomuto uzneseniu Okresného súdu podal sťažovateľ cestou právneho zástupcu odvolanie, ktoré v plnom rozsahu Krajský súd v Košiciach zamietol.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Uznesením Okresného súdu v Trebišove, č. k. 13 C 91/2014 zo dňa 5. 5. 2014 a Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co/657/2014 zo dňa 21. 07.2014 bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivý proces, právo vlastníť majetok a porušený princíp právnej istoty.

Uznesenie Okresného súdu v Trebišove, č. k. 13 C 91/2014 zo dňa 05. 05. 2014 a Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 11 Co/657/2014 zo dňa 21. 07. 2014 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu v Trebišove na ďalšie rozhodnutie.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi právo na náhradu trov konania vo výške 284,08 eur, ktoré sú Okresný súd v Trebišove a Krajský súd v Košiciach povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi na účet jeho právneho zástupcu do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20

a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu, ktorý koncipoval samotný návrh ústavnému súde, s návrhom nedoručila uznesenia okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým sťažnosť smeruje, a to ani do rozhodovania o sťažnosti.

V súvislosti s uvedeným nedostatkom ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd v tejto súvislosti už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Právny zástupca sťažovateľky bol v inom konaní, kde zastupoval pred ústavným súdom, vyzývaný písomnou výzvou na doplnenie sťažnosti pod hrozbou jej odmietnutia pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (pozri I. ÚS 46/2013). V okolnostiach danej

veci právny zástupca opätovne nepriložil rozhodnutia, ktorých zrušenia sa domáha. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. októbra 2014